

* P * V * I * S *

* 1 * 6 * 2 * 4 *

- I. Paraphrasis Psalmi LXXXII M. Barbara Wennebergeri
- II. Psalmi Davidici etc. gr. 125. 124. Gregorij Bersmanni.
- III. Oratio de Christo nato Joaschini Flemingi.
- IV. Leseis Casareis Cyriaci Herdesiani sup obitum Rudolphi Imperatoris
- V. Soteria Dn. Johanni Georgio Saxonum Duci Academia Wittebergensis.
- VI. Votivus applausus Dn. Abt. Principi Ansalvino administrationem principatus Cusabii suscipienti Frederici Theodori Gorlicis.
- VII. Theophrastus Evagrii ad Dn. Augustum Principem Ansalvinum Homagij causa Ser. vestan inrebus M. Petri u. Hera.
- X. Epithalamium Marci Federici Werdelij ad Dn. Augustum Ducem Brano vicentem.
- II. Epithalamium ad eundem principem Jaci Cremeri.
- III. Elogia Gregorij Bersmanni Rudolpho Princ. Ansalvino sponte scripta
- XI. Theophrastus v. Evagrii Dn. Rudolpho Princ. Ansalvino scripta à Collegis schole Ser. estare.
- XII. Epicedium in obitum Dn. Rudolpho Princ. Ansalvini Abrahami Cremeri.
- XIII. Strena Poetica Christophori Heroldi.
- XIV. Querele Saravintonis et Bionea.
- XV. Gregorij Bersmanni in pontem publicum Despuensem Carneri yxamatorum.
- XVI. Joaschini Flemingi Siculum scholasticum.
- XVII. Abrahami Vbrii Diagrapha Laboris Scholastici.
- XIX. Coronis Collegio Disputatorio et Oratorio imposita.
- XIX. Typus Depositionis S. Scholastica Fei decem Wittebrani.
- X. Bulla in aruletum M. Bloey.
- CI. Ita bene ribus Dn. Danielis Bircsardi.
- Dn. Johannis Christophori Hartmanni. Dn. Philippi Neudlingeri. Dn. Matthaei Coleri Doctrina scripta.
- XXII. Gratiarum Actio M. Johannis Copenij post Magisterij cultum pronuntiata.
- XXIII. Praequasiorum Cerevisiae Servestrae Varietis Berckezerei.
- XXIV. Desortatio à Calennij.
- XXV. Germania ad Prinsper epistola Att. Martino Pratorio.
- XXVI. Notum Scholae Vesaliensis.
- XXVII. Theophrastus ad Dn. Johannem Flunium.
- XXIX. In honorem Magisterij Dn. Johannis Grae.
- XXIX. Tringta Jiverum M. Christiani Galli Etalo-Saxonis.
- XXX. Adami Forwerij Federici Strenis Ernesti Wulstorgij.
- XXXI. Eorundem
- XXXII. Juvenum 37. M. Theophili Carisseri.
- XXXIII. Johannis Cremeri.
- XXXIV. In honorem Notarietis Valerij ni Gelani.
- XXXV. Strena anagrammatum quadrifida Christophori Heroldi.
- XXXVI. In aptias Dn. Wolfrangi Ambergi 4. V. D.
- XXXVII. Epigramma Nicolai Naji

ACCLAMATIONES VOTIVÆ

Pro

LAUREA APOL-
LINARI,

Publicâ solemnitate

IN ILLUSTRITATEO MARCHICO

a

Viro Clarissimo & Excellentiss.

Dn.

M. JOHANNES SCHOSSERO

RHETORICES P.P.

Amplissimi Philosophorum Ordinis p. t. Decano

Spectabili & Seniore venerabili

COLLATA

Viris doctrinâ & virtute præstantiss.

Dn.

ADAMO FORWERCIO Bernburgensi

&

ERNESTO WULSTORPIO Servesta,

Anhaltinis,

Nonis Octobr.

Anno Æræ Christian. M DC. XIX.

REPRESENTATÆ

Ab

Amicis, Popularibus, Commensalibus.

Typis Nicolai Voltzj exscripta.

ACCLAMATIONES VOTIVE

L. ABBATIA APOL

LINARI

In Jannuario 1740

M. JOHANNES SCHLOSSER

Amplissimi Theologiae Professoris

COLATA

ADAMO FORWERIO Beruburg

ERNESTO WESTORPIO Sive

AD. DC. LXX.

Amplissimi Theologiae Professoris

DE INFULA PHILOSOPHICA
Præstantis. Dn.
ADAMO FORVVERCIO,
Commensali suo.

CUM riget ancipiti tristatum frigore cœlum,
Ruricola obtuso, vomere scindit humum,
Arva fodit, campis serit hordea, tempore ut æstus
Falcifera Cerecem possit adire manu.
Evax, antiquus natura vertitur ordo,
Postremum, primum quæ tenuere, tenent.
Vertit Adamus agros æstiva luce, sed horâ
Autumni, curva semina falce legit,
Sedulus exercet, non rustica tura, sed agros
Aonios scindit, Pieridumq; solum,
præparat, haut stiva, ferro, vel corporis armis,
Vomere sed gnava sedulitatis arat.
Flaminis hinc semen, dat spiritus alia dona:
Talia namque metit, qualia quisq; serit.
Ergo age, FORVVERCI, vestitos messibus intra
Hortos Hesperidum, ac aurea mala cape
Protoplastus Adam decerpit mala, sed cheu
Sese cum natis truit in omne malum.
Talis Adamus eris minimè: nam danda fororum
Aonidum, capiti laurea ferta, tuo.
Laureolam meritò SCHÛSSERUS porriget, inde
Cæsariem, Sophias infula rubra teget.
In Domino gaude, Myrtho falixq; triumphas
Ad Dian Sophian, nunc ad aperta iya est.
Ex animo vero, tantos tibi gratior honores
Sintq; salutiferi, pectore & ore precor.

Johannes Hütterodius
Esvegensis Hassus.

IDEM
Doctissimo Dn.

ERNESTO VVULSTORPIO
AMICO SUO.

R Eddere cuiq; suum, monet Ethnicus ille Magister,
Docente sacro Codice.
Solvere vectigal, cui vectigalia, honorem,
Cui conferendus est honor.

Cui tribuendus honor, quæras? virtutibus inquam,
Ac virtuosis omnibus.

Præmia nam soli virtuti talia sunt:
Scilicet, honos, adorea.

Quis tibi, WULSTORPI, tribuendos esse negabit
Σοφῶν honores maximos?

Non magè quis manibus tales ambabus honores
Suapte sponte conferet?

Dico, Tibi, Clariæ qui gemmula clara catervæ,
Dignusq; tali nomine.

Tu quasi virtutum generosa quadriga, trahenda,
In verticem Parnasium,

Castalium ad fontem ducèris, ad ardua Phœbi
Apollinis palatia,

Hic tibi, SCHÖSSERUS, cana nive tempora sparsus,
Musarum Apollo Marchicus,

Præmia virtuti tribuet tribuenda, reponens
Tuum Tiaram in verticem.

Scilicet, humanæ Sophiæ appellabere Doctor
Sophiam paratus ad DEI.

Gratulor ore pio: faveat cœptis, benedicat
Tuis Jehova honoribus.

EISDEM.

E I S D E M.

EST aliquid, signis cœli gaudere sereni
 Propitijs, Cœlum sidera dia rotat:
 Est aliquid claro nasci de stemmate prolem,
 Hec sæpè infausto sed pede progreditur:
 Majus at à primis si se demancipat annis
 Aonidum studiis, Palladis armâ colens.
 Ingenuas etenim didicisse fideliter artes
 Anchora in adversis rebus adesse solet.
 Artibus ingenuis quæsitâ est gloria, crassum
 Ingenium studiis excoluisse, sat est.
 Lampade Phœbea Claris non præmia desunt:
 Post mortem doctos splendida dona manent.
 Sic est. Sudores tandem cõmitantur honores
 Anne labore, Paphi conciliantur opes?
 Res patet exemplis. ERNESTUS Phocidos hortos
 Expatiens capiti myrtea ferta refert.
 Non equidem invidit FORWERCIUS ipse, sodalem
 Miratur, Phœbus cui citò verba dedit:
 Pallas distribuit meritis stipendia digna,
 Digna procis soppbie præmia Phœbus habet.
 Præmia digna illis dantur, qui cæstra Sophorum
 Arripiunt, studiis invigilando bonis.
 Præmia virtuti succedunt: parta labore
 Myrta decent, Sophien qui coluère sacram.
 Vos quia voluistis doctorum scripta virorum
 Sæpius; hinc vobis delphica vitta venit.
 SCHÖSSERUS Clarij dispensat munera montis
 Præmia doctarum frontium amica, bederas,
 Unde novi tituli vobis surgunt & honores:
 Hæ sunt divitiæ plebs studiosa tua.

*Macte animo FORWERC I esto virtute secundus
ERNESTE & patrio commada ferte foco.
Ornate indeptam propenso Numine spartam,
Sic JOVA bonitas multa fluentia feret.
Fama incrementum capiat vulganda per oras
Vestras, vester honos floreat & vireat,
Gratulor. Ex animo precor ut mea vota volente,
Adcrefant, JOVA, & gloria vestra diu.*

Faustissima congratulationis
ergo

Bartholomæus Fabricius Sil.
accinebat.

~~~~~
Q Vi vobis tantos ego non gratarer honores,
O Juvenes patriæ charo mihi nomine juncti:
Namq; in bicipiti quamvis non membra levarim
Parnasso, & sacro biberim de fonte liquorem,
Attamen haut possum, quin dulces inter olores
Anser ego strepitem, & vel votis talia praestem,
Tympora cum vobis decoret Phœbea Sophorum
Daphnis, quis tantâ non certet laude beatos
Tollere carminibus radiantis ad æthera cœli?
Namq; velut virtus quamvis pulcherrima merces
Sit tibi: condigno tamen haut sine honore nitescit,
Splendidior gemma est, quam circulus aureus ambit,
Veste vir ornatur, Phaleris splendetq; caballus:
Sic vos Aonidas quamvis, & castra secuti
Palladis, insigni viguistis laude Sophia,
Attamen & vobis hinc laudis adorea venit,
Quod, Laurum, Sophies donarit Bacca Brabejum.
Solemnij;

Solemniq; modo perfecerit inde MAGISTROS,
Macti hac laude Viri-Juvenes, felicibus ausis
Accipite hanc spartam atque animo exornate virili
Nominis in laudem Jovæ, Patriæq; salutem.

Gratulabundus

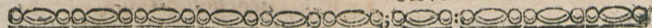
honoris & moris

ergo

adposuit

CONRADUS GERHOLDUS

Serveſt-Anhaltinus.

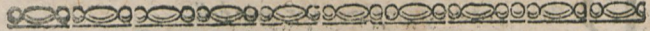
D*iversos diversa juvant. Hinc acer in armis
Miles, ut accipiat funesti premia belli,
Surgit, ne quæquam valida certamina classis
Horrescens. Aliis labor est configere cervos.
Flectere ludus equos aliis. His grata volucrum est
Præda. Aliis valido terram proscindere aratro
Est cura. Vertunt clavum. Certare palastrâ
Incumbunt alii: Fiscellam texere junco:
Scrutari midas: vel vimine fallere piscem
Turpis avaritia, nullo virtutis amore.
Est o spes miseræ hominum, solatia vana!
O curas hominum, quantum est in rebus inane!
Vos magis felices: Vos terq; quaterq; beati,
Insignes virtute viri, florentibus annis,
Quæis meliore luto finxit præcordia Titan!
Musa vester amor: Sanctarum cura sororum
Mentibus insedit, quæ vel sub nocte silenti.
Quando fessa juvat, membra indulgere sopori,
Pervigili dextrâ versetis dicta Sophorum.
Hinc ceu densa solet corpus sectarier umbra,
Gloria virtuti comes est: Hinc digna laborum*

Premia

*Premia compensat Musarum rector Apollo.
Magna decent magnos: Magnis vos donat Apollo.
Ergo exoptata mæstis nunc carpite fructus;
SCHÖSSERUS magnus magnos quos præbet honores.
Vivite felices, Christo servite; Novumq̃,
Quotidiè crescat NOMEN. Sic ritè valete.*

Honoris & amoris
ergò
applaudebit

Johannes Majus Castellanus Hassius.

Surgentes video splendenti lumine mentis,
Queis labor hoc meruit præclarum culmen honoris,
Ut sint doctores in sacra Palladis arce.
En commensales surgunt ex ordine nostro
ERNESTUS WULSTORP, ADAM FORWERCIUS æquè,
Præ nobis fulgent speciosa laude Magistri,
Gratulor idcirco tanto vos nomine dignos,
ADAM fausta tibi simul ac ERNESTE precabor,
Vobis aspiret cœlesti lumine Numen,
Ut quod promicuit nobis sub tempore nostro,
Servetur lumen pastorum mente serena,
Ne falso semper succumbant vera cachinno,
Aut sermo placidus turbetur voce loquaci.

*Honoris & benevolentia
ergò
Casparus Prætorius Putlitzensis
Marchicus.*

His, sed ab aduerso stetit & tua signa vicissim,
 Lustravit claris lux tua luminibus,
 Principis emânans in alacrem gratia seruum,
 Prima voluptati delicioque fuit,
 Munia quæ graviora geris, quæ ritè ministras,
 Et labor iniuncto deditus officio.
 Indè decus latè fulgens & gloria 'parta
 Quæ propè virtutes ceu comes ire solet,
 Dicta Deo pietas, mens non nisi recta, merum, Cor,
 Os, teres, & nullo vulnere læsa fides,
 Musica difficiles obtundere idonea curas,
 Quam fidibus pariter percolis & labiis:
 His ic̄ta est stimulis teq; & tua vota secuta,
 Legitimis hodiè subjuga scædioribus.
 Disce quid obtineas; donum Theodora Deorum est,
 Sed Maria ex aliquâ nomen amaritie,
 Quod-sit-cunq; , tuum est animo perferre virili,
 Et de propitio non dubitare DEO.
 Auferet è medio noxas , meliora rependet,
 Quas, decet, usq; boni consuluisse , vices.
 Intereâ similes numerabis utriq; parentum,
 Derotheos scætus atq; Valerios.

*Ioannes Försterus Med.
 Reip. Cothenarum.*

VI.

I mihi , si, VALERI, non fraudi audita referre,
 Dicere gestirem thalamo non absona vestro;
 Cùm patrius Princeps , Ianus cū fratre Georgus
 Rudolpho venatum, ut mos heroibus , iret:
 Teq; tuo officio fungentem rite videret:

B

Fronte

Fronte serenata aspiceretq; , & quæreret ultro:
Quando erit, uxorem ut ducas & age fare Valeri!
Vistus es ipse sub hæc demisso lumine fari:
Inelyte Teutoniæ princeps! quo sospite, nunquam.
Res ego Anhaltinas lapsas fractasque fatebor!
Seria si ioco, herôque licet componere servum,
Tunc Monagi choreas ducunt cum præsit Abbas,
Et Domini exemplum decet observare ministros.
Sicne igitur Monagi saltant, cum præsit Abbas?
Dic age, dic fodes, facunde, jocunde VALERII!
Sicne, inquam, in vulgus manant exempla regentum?
Vt, quoniam Ascanius divino numine Princeps
VVelforum illustri duxit de stirpe maritam;
Tu quoq; quem scribendo dextera, Musa canendo,
Quem spectata fides, quem tuta silentia rebus
Præstita secretis commendant Principis aula,
Protinus associas consortem foedere vitæ,
Omnes quæ tecum satis felicibus annos
Exigat, & pulerâ faciat te prole parentem.
Te natale solum non fovit; patria civem
Non curat; quanquam, ô, quæ curat patria civem?
Te pater & mater liquere tibi: imò parentum
Nomen inane foret; nisi anus, vidua, unica MATER
Non sperata sui veniens ad gaudia nati,
Seq; suumq; genus tantâ procerumq; ducumque
Cincturum videat circumfusumq; coronâ.
Interea omnipotens te hominâ PATER atq; Deorû
Asserit ipse, suæ fidei curaq; relictum,
Patronos urbem, patriamq; novam, atq; parentes
Vxorémq; tibi cunâ re, fundum atque penates
Accumulans; dum te clementi lumine Princeps
Respicit Ascanius, diôq; favore tuetur.
Quid levius PENNA? calami quid vilius alga?

Multos

Multos penna tamen secum tellure levatos
Sublimavit agens, vexitq; per ora virorum,
Dotibus eloqui claros, fandiq; potentes;
Hæc sunt hæc divi Maje talaria nati,
Quis Deus, & numen sanâ ratione modoq;
Quilibet esse potest, hominum servator & ultor;
Seu lingua valeat, seu rem decernere scriptis,
Sic petitur coelum; non, ut super additus Ossæ
Sidera Peliaeus pulset trepidantia vertex.
Pennaq; ovat, metuens solvi: post fata superstes
Penna velare facit, terras, mare, & æthera tranans.
Pennigeris etiam gaudet Deus ipse ministris;
Præcipuo Sponsum docti manus æmula SCRIBÆ
Davidico Sponsæ commendat carmine Christum.
Hoc opus est tantum, MEDIVM tenuisse reductum
Vtrinq; errorum; ut ne humili nimis aut nimis alto
Ire gradu optemus. Multi restare videntur
Propter humum, aut nimium rimidiq; procellæ;
Quo malè Grammaticum passim audit nomine vulgus,
Autum vix humili plumas extendere nido,
Vix præter calami crenam, Alpha & Beta professum.
5 Icarus auti quidam tentare volatûs,
Ulteriusq; globum Lunæ, Titaniaq; astra,
Remigio alarum confisi, & præpete nisu,
Altius, heu, carpere viam; arcanisq; Deorum
Admissi, indociles digito compefcere labrum,
Tantalios sitiere lacus, miseriq; dederunt
Audacis facti poenas, pennasq; relapsi
Ah! nimium serò deploravere solutas,
Quàm vellent trivisse rutrum, durosq; bidentes,
Tribulaq; stivasque; & iniquo pondere rastros!
Fata obstant, nec habet Fortuna noverca regressum,
Felix! qui summum pariter vitavit, & imum,

Inter utrumq; means, extremaq; damna refugit.
Qualis tu medio volitans tutissimus ire
Hactenus es solitus, cursum moderantibus astris,
Maeste animo, quem rarus habes! &, quod facis ultrò,
Fortunam reverenter habe! cole sacra, fidemque,
Ac Domini exemplum, longo licet intervallo,
Sectare, & porrò, quâ fas, imitare decenter,
Tâm certiq; Ducis vestigia pronus adora.
Sic Thalamus Calamusq; tibi, sic FINIS. ut orsa
Se fortunatim, feliciter, & bene vortant.

Albertus Voitus Consector
Schola Servestana f.

V I I.

Micat è cunctis PROPORTIO grata creatis;
Certa lege, tribusq; modis, hoc quicquid in or-
be est
Quæ constare sibi docet & durare magistra,
Non nisi cum interitu rerum læti potis, & quæ
Læsa facit sursum ferri omnia, cuncta deorsum.
Sed nec ARITHMETICÆ debentur prima, nec illi
Quam describendi terram doctrina sequuta est,
MUSICA sola nimis non est disjuncta, nec æquat
Omnia, sed reliquas quasi temperat; inde BODINO
Paret, quæ socia est, humanæ regula vitæ.

TV quoq; qui sociam vitam, Philomuse VALERI,
Valde probas, Nympham propriam TIBI iungere voto
Quippe paras stabili sociam, non impere vano
Tens, at harmonicis ducis rationibus aptam.

Nulla TIBI in parili, in cantu TIBI nulla voluptas
VNISONO,

VNISONO, ceu Bartholomæi ad festa Lyriftræ
Hic strepitant, nomen queis turba GREGARIA plebis
Cum mercede dat, exactis SERVESTA quiescit.

QVINTA quidem licita est nosti, sed SÆPIVS vti
Musica lex vetat, auditus quoq; respuit acer.

TERTIA quæ superest, hanc hanc tenuere beati,
Illa sui similes voces præcedit, abusus

Nescia, siue BASI sit proxima, siue remotè
Octavam DECIMA & Quintam transcendat in altum.

Hanc tu præ reliquis, si quod FINALE meretur
Omnia tunc bona sunt, formandum est, sæpius audis.

Hac ratione habita TECVM TV, corporis alti
Electum corpus voluisti, TERTIA quod sit

PORTIO iustæ TVI, fallor, quod parte tenellum
Excelsus superes tanta. Hoc cantare frequenter

Et pulsare fides hoc FINE, ut gratior esset
Quæ Venus atq; TVIS membris accommoda, scires?

Sic excusaris, Sed Te inferiora secutum
Prodis, & haud dubiè adjicientur plura recenti

CLAVI siue TONO, donec perfecta resultet
Musica, grata DEO, mortali accepta, parentem

Quæ TE laudet & auctorem, quæ cœlite dignum
Reddat, & HARMONIÆ superæ annumerarier omnes.

Sic TV, sic TVA, sic si qui nascentur ab illa
FINE bono, sed quisq; suo, omen inesto, fruuntur.

Julius Etzlerus.

VIII

Aud Ego quorundam rectâ sine mente ruentum
Læva probem, non læva probem de Illustribus Aulis
Iudicia ex proprio tractantum quæq; cerebro.

B 3

Quos

Quos tamen ignaros videas hominumq; locorumque
Ignaros morum, quos Aulica vita requirit.
Quis vitæ quodcumq; genus concedere, quantum
Quas videas caelo stellas fulgere sereno
Splendori Solis cunctis concedere, certum est.
Hos, inquam, Aularum mores virtutibus amplios
Omnibus, hincq; viris Magnisque Bonisq; probatos.
Injusti Rerum censores turpiter audent
Taxare, & falcem in peregrinam mittere messem.
Atque hinc, verè olim quæ de Gentilibus illis,
Qualis nempe Neronis, vel Caracallæ eras, aulis
(Aulis non-aulis sine vero Numine caulis,
Vivere ubi bibere est, ubi Bacchus idem quod Apollo,
Doctor ubi coctor, jus est jus, atq; bilanx laux)
Lucanus cecinit, confitto reddere sensu
Non dubitant, illa huc torquentes: Excet aula,
Qui vult esse pius. Verùm minus ista Poeta
Propositum spectare scopum, quis, quæso, negarit,
Sicq; mari terram, caelo miscere profundum?
Namq; ibi quot lateant mala, quantis fraudibus Aulæ
Gentiles scateant pateantq;, intacta relinquens
Prætereo, quid enim nec quicquam ingrata revolvam?
Quin sequar interea Regesq; Ducesq;, Iehovæ
Cura quibus Verbum est, quos sacri Numine Flatûs
Non cæco tantùm Rationis lumine ductos
Ordine quæq; suo mandare, vetare videmus.
Ingrèdiare igitur, quæso, ingrediare beatas,
Quisquis es, horum aulas, nec quicquam offenderis unquã,
Dicere quod possis haud omni ex parte beatum.
Arce sedet Pietas, Virtutes ponè sequuntur
Quot sunt cunq; omnes, quas supremum obtinet inter
Iusticia alma locum, sine qua nec Principis Aula
Nec populi aut urbes in honore & flore vigerent.

Hæc

Hæc igitur Virtus, Virtus hæc maxima (Mundus
 Quæ sine non-mundus, Caula Aula vocanda) Iupremum:
 Atq; locum proprium in generosis obtinet Aulis.
 Primus adest Princeps reliquis dux omnibus unus,
 Ad cuius nutum Illustris componitur Aula;
 Consilio sequitur quem docta corona virorum
 Ordine Magnorum, Sapiens Sanctusq; Senatus:
 Qui, quod cuiq; suum est, tribuunt, adimuntq; vicissim:
 Quod non est, æqua lance omnia distinguentes.
 Iusticiam sua quæq; locoq; & tempore virtus
 Subsequitur, quarum si illustres saltem ego strictim
 Enumerare velim, haud mihi verba tot, haud mihi charta
 Sufficere, quarum tot sunt, quot Pontus arenas
 Volvit, quot picto cernuntur sidera cælo.
 Tollito nunc Aulas illustres tollito, Solem
 Mundo sustuleris, quo cuncta movente moventur!
 Sed quò progredior? Quod res est, dicere pergo,
 Illæ magnificis dignæ sunt laudibus Aulæ,
 Aulici vbi exemplum Regisq; Ducisq; sequuntur.
 Quod tu, (quæ Dominis fas composuisse ministros)
 Ritè facis, VALERI, Illustris secreta recondens
 Principis Anhalti, Magnorum & gesta virorum,
 Namq; RODOLPHVS vbi Princeps Duxq; Ascanis oræ
 Illustris de stirpe satam natamq; Deorum
 DOROTHEAM-HEDVVIGEN Forma & virtutibus am-
 Insignem, patriæque eductam moribus Aulæ (plis.
 Connubio sibi coniunxit propriamq; dicavit:
 Idem DOROTHEAM-MARIAM tibi, more puellam
 Haud equidem, sed amore tuam, mox more futuram
 Conjugio, Illustris Servestæ in Principis Aula
 Magnorum in Procerum conspectu, jungis honesto.
 Quid laudes huc ergo tuas, quid dona Mariæ
 Virtutesque iuuet multis subiungere Sponsæ,
 Quas

Quas non urbs Sorabum modò, verum Aula ipsa probavit.
Vnicum adhuc, Magnus quod fecit Horatius, addo,
Principibus placuisse viris non ultima laus est.

*Petrus à Ihena Serve-
stanus.*

I X.

VIR SALVE nove, tempus adest, quo numine di-
A rcta tori dextro federa Sponsus inis, (vum
L æta igitur ferat hoc ut præsens gaudia tempus,
E st te fas humili corde rogare Deum.
R ecèdè igitur votis animo, linguisq; faventes
I ungunt vota tuis cum precibusq; preces.
V erum sum quoniam vero tibi iunctus amore,
S ic ego vota tibi nec mea abesse sinam.
R em facis acceptam, thalami quod fedus inire
V is sacrum sacri, qui regit astra, Deo.
D ulce tori fedus sanxit, quare ille probabit,
I mperium mundi qui sine fine tenet.
E st hinc cum precibus tentanda cuilibet hæc res;
G ratus namq; DEO sunt odor ulque preces.
E t nisi res hæc sit precibus suscepta pudicis,
R itè potest nemo faustus & esse pius.
V eller cum Patriarcha suum dimittere servum
S anctus Abram patriæ regna in avita suæ,
C oningem uti gnato ex consanguinitate pararet,
V ota precesq; suo nuncupat ille Deo.
M issus (ait servo) tibi cæli è culmine celsi
S idereo adsistat duxq; comesq; via.
P rimitus & compos voti Isac, posset habere
O pratam ex patriis ædibus, opto, viram.

Non

Non mora; fidus hēri, ceu sint sua, iussa capeffens
Seruus lata suo pectore vota facit,
Ambulat, & quærens iussis imponere finem
Depotoperanter heri tecta adit alta sui,
Omnia fausta Pater, mater, fraterq; precantur
Rebecca, ad sponsum quando abit ipsa suum,
Omina non ventis data sunt nec vana fuere
Talia, at eventus vota habuere bonos:
Hic certè est doctus propriis eventibus Isaac
Excelso curæ facta fuisse Deo.
Ast saluus remeans Dominiq; allapsus ad ædes
Matronam servus sistit herilis hero:
Aureus ut gnati sit amor faustusque, minister
Rursus sollicitat corde precante Deum.
Iam quid præterea memorem? sic ipse Tobias
Ad thalami tædâs omnia fausta tulit,
Asmoden sanctâ prece, cum suffimine pellens
Fecit, vt angelica turus abiret ope.
Iam, pie sponse, etiam (nam fas ego duco) VALERI
Nunc tædâs lætò gratulor ore tuas.
Et precor vt vestro, cui sunt connubia cura,
Coniugio Christus dexter adesse velit.
Vtq; fuit præsens tædis, quas Cæna palustris
Miraçlo visa est concelebrare novos
Æmoniūq; bibit, Christi, nova munera, Bacchi,
Omnein quem lætici suppeditavit aqua,
Sic etiam sponsis his dexter adesse novellis
Vtq; precor semper sit sine felle domus,
Innumeros numerent illi, fac, suaviter annos,
Vtq; ferat castus pignora multa torus,
Alitibus, socii qui dardanat iura cubili,
Turpes carni voris præbeat ille dapes.

D enique quas iam nunc ego vero pectore fundo,
(I pse etenim potis es) perfice Christe preces.
E rgò dilecta cum Sponfa Sponse valetō,
S ymbolum & integri hoc carmen amoris habe.

Christianus Faber Cothenus.

Valerio nVpsit Dorothea à Fine VenVsta,
Vt Vasto Ta VrVs MartII ab aXe nter.

X.

Onnubialis amor typus est arctissimi amoris,
Quo CHRISTVS ipse diligit Sponsam suam;
Nomine quæ sancto ter sancta ECCLESIA sanctis
Vocatur & sanctos requirit incolas.
Namq; suæ sponfæ ceu sponsus flagrat amore,
Sponsiq; sponfa amore flagrat unicc:
Sic ardetq; suæ sponfæ, ardebitq; perenni
Amore CHRISTVS, Filius Dei vnicus.
Ceu verbis inter sese sua foedera casti
Arrhisq; firmant mutuis bene coniuges,
Quæ divulgus amor citius non solvere possit,
Mors hæc priusquam solvat, hæc q; dissipet:
Sic verbo ipse suo, gemino sic foedere CHRISTVS
Fidem suæ sponfæ suam dat coelitis;
Copulat hancq; sibi, firmo hanc sibi iungit amore,
A vite vt instar palmitis dependeat.
Omnia coniugibus ceu sunt communia, quicquid
Habent boni, cari atq; rari possident.
Sic quoq; sic CHRISTVS, quicquid cativè bonivè
Habet, fovet, dicatq; id omne Ecclesia.

Ceu

Ceu natus natosq; feracia pig nora lecti
Feracis, ipsi coniuges dant plurimos;
Sic Evangelii CHRISTVS sibi voce perenne
Collegit agmen, colligitq; & colliget.
Provida ceu Nuptam defendit cura mariti
Nec dira duræ fortis hos vis segregat:
Sic regit atq; regit, sævo sic turbine rerum
Servat suos CHRISTVS nec illos deserit.
Ceu nihil est odio maius zeloq; mariti
Sacrata frangi iura cum cernit tori:
Sic quoq; perfectis odiis Deus arbiter odit
Qui Numina colunt picta, ficta nomina.
Omnia quæ poterunt proponere rectius illis,
Queis dulce Matris, queis Patris nomen placet.
Ergo facis rectè, præstans virtute VALERI!
Quod te cupis connubio iam subditum.
Associasq; tibi Sponsam, super omnia sponsam
Carissimam, bellissimam, lectissimam.
Cuius inauratos optet sibi Cynthia crines,
Decusq; frontis appetat vel Cypria,
Cuius fideiis contendunt lumina stellis,
Cuius labella dulciora Nectare.
Cuius Sithoniam superant albedine dentes
Pruinam, & ora pulciora sunt rosis.
Quam Genus atq; Venus decorant, quam gratia lingua,
Quam mentis ornant, quamque dotes corporis,
Quam probitatis amor, studium quam jactat honesti,
Quam prædicat vitæ atq; morum suavitas.
Denique iam paucis complectar vt omnia verbis,
Quibus superbit Sponsa, VALERI! tua.
Virtutis speculum, speculum est Pietatis, & vnum
Te elegit, vnum te maritum diligit.

Quare

Quare age, DOROTHEÆ-MARIÆ brachia collo
 Circunda, & huic soli fave, solam fove,
 Rebus in adversis huic sis quoq; dulce levamen
 Solamen & vitæ suæ sis vnicum.
 Hæc q; tibi semper sit pergratissima coniux
 Iuxtaq; summum cara sit tibi Deum,
 Tuq; tuum Sponsum complectere Sponsa vicissim
 Amore mutuo, & favore mutuo.
 Rebus in adversis illi sis dulce levamen
 Solamen & vitæ suæ sis vnicum.
 Vos vestrumq; torum Concordia munit, & vos
 Vestrasq; mentes vniat Fides sacra,
 Vivite felices; cedent felicia cuncta
 Vobis; replete prole felici torum.
 Sic bonitas Domini vos circumfundet, ut vnâ
 Mente celebretis Numen & Nomen Dei.

Christophorus Lelmius B.

XI.

 E voco Coniugii sanctissime præses & auctor,
 Cætera Numina, nomina vana, & inane abite:
 Non etenim vestro fixum stat Marte vel arte
 Coniugium, æterno verum instigante Iehovâ,
 Qui cum totius quæ machina continet orbis,
 Humida, sicca, calentia, frigida, mollia, dura,
 Terrasq; tractusq; maris, coelumq; profundum,
 Hinc genus aligerum, pecudesq; , feraq; creasset,
 Et tandem ex limo terræ formasset Adamum;
 Mente volutabat præsens sapiente, quod vnus
 Solus inutiliter concessæ tempora vitæ
 Duceret, adq; operas impar fores omnes.

Ergò

Ergo ait, huic vitæ sociam, comitemq; laborum
Iungam corporibus qui sint duo, mentibus vnum:
Dixerat: hinc placide somnos immittit Adamo,
Illius & dulci requiescere membra sopore
Efficit, ille iacet somnoq; accommodat artus,
Dumq; recumbit humi, secum altâ mente revolvit
Illa nova, & miranda sui monumenta parentis,
Scilicet, vt potuit tam magnum excudere mundum
Vi dicente modò, & firmam cum pondere terram:
Vt simul astrifero radiantia lumina Olympo
Indiderit, mundoq; suas diffundere flammâs
Iusserit, atq; suo terras ambire meatu.
In primis illa in reliquis coniunctio bella
Fœmellæ, atq; Maris, quam lege atq; ordine certo
Sancierat Deus, ante oculos versatur Adamo,
Vnde statim exoptat similem, sociamq; puellam.
O utinam tali posses quoq; vivere lege,
Et sociam coniux cum coniuge ducere vitam.
Nam quid solus ages? quid tanto solus in orbe
Efficies, ni res operam quæ præstet ad omnes.
Sit fœmella tibi, cuiusq; in amore iugali
Vivas, & proprios videas aliquando nepotes.
Adfuit his votis præsens, & præbuit aures
Cunctarum omnipotens rerû Dominator & Auctor.
Namq; hic dum dormit, solam de corpore costam
Eximit, atq; nova replet loca carne Iehovah;
Vnde statim apparet pulcris spectanda capillis,
Insignis facie, atq; omni sine labe puella,
Quam simul ac somno evigilans speculatur Adamus.
Talibus exorsus, lætanti pectore, fatur:
O de carne mea caro, & ossa affinia nostris
Olsibus, æque illis verè edificata virago!
Salve opus ex nostro formatum corpore & osse,

Salve nostrorum comes & focia vna laborum.
Sic ait: & voto fruitur, potiturq; puellâ.
Coniugium hoc primum est, genus vnde **exordia nostrum**.
Traxit, quodq; sua firmavit legē Iehovah,
Scilicet vt focii castra essent foedera lecti,
Nec velut in brutis regnaret tetra libido.
Quis furor est igitur Iehovæ opponere legem?
Cædite Papicolæ. Monachorum rancida turba
Cæde procul: nihil hic tua lex de cœlibe vitâ
Iuris habet, præstant superi mandata Tonantis;
Quæ quia nunc sequeris, præstans virtute **VALERI**,
PRINCIPIS exemplo pietate Illustris & arte
RODOLPHI nulli veterum virtute secundi,
Dum sequitur magni vestigia rara parentis,
Nec non magnanimos, **BELLONÆ** fulmina fratres,
HEROAS virtute graves, gravidolq; triumphis,
Quorum, dum pietas, dum Musa, Themisq; vigebit,
Semper honos, nomenq; pium, laudesq; manebunt,
Et **PATRES** Patriæ merito colet Ascânis ora.
Quis satis hoc cœptum celebret? quis laudibus æquis
Accumulet? sint ora licet resonantia centum,
Nox siquidem potius, quàm vox desistere cœptis,
Cessare ac tanto mandaret cardine laudum.
Nam si legitimi rimeris commoda lecti,
Tantus sese offert campus, tamq; vber æcervus,
Vt nequeas tenui complecti singula verso.
Tolle torum; & quis erit candor, quæ gratia, amorq;
Quæ pietas, quæ cura precum, quæ deniq; virtus?
Tolle torum; & simul est sublata Ecclesia Christi.
Nam torus humanæ divini Academia vitæ est;
Vnde suas traxitq;, trahitq; Ecclesia plantas.
Tolle torum; & quid erit mundus nisi tristis eremus?
Ni statuas tetra foederaq; libidinis ignes;

Quis

Quis gravius nullum scelus execratur Iovah.
 Hæc VALERI tecum repurans, & mente revolvens
 Non dubitas, quin iura tibi potiora iugalis
 Coelibæ sint vitæ, quâ raris turba catervæ,
 Gaudet, quin potius tibi principis esse sequendum
 Exemplum censes, cui nunc tota Ascans ora,
 Cui patres, juvenes, cui curia, templâ, scholâq;
 Applaudunt, faustumq; torum, imperiumq; precantur.
 Quæritur ergo tibi præstante pudore puella,
 Quam pietas decoret, quam forma, genusq; celebrent?
 Laudibus his reliquas audis superare puellas
 DOROTHEAM-MARIAM, LAVRENTIA-FINE paren-
 Sanguine progeneratam, cuius probitasq; fidesq; (tis
 Nota patet, Musisq; negat diftescere nostris.
 Hanc petis, haud frustra q; petis, petis alite dextro,
 Quamq; petis te præda manet, captamq; fatetur,
 Scq; tibi æterno captivam foedere iungit,
 Gaudens quod talem sit nacta puella maritum:
 Tu gaudes talem te nactum Sponse puellam.
 Quam Genus & Venus & Pietas super omnia dicat.
 Vilis est pietas, & habet promissa salutis
 Huius & æternæ: ceu sacra Dei tuba cantat:
 Hæc igitur vestræ sit norma & regula vitæ.
 Sic bona coniugii qui vestri est fautor & autor:
 Cuncta dabit vobis, vitæ quæ postulat usus:
 Sic aberunt lites, aberit contentio, luctus,
 Sic aderit blando semper concordia vultu,
 Sic vitam pyllos placidè ducetis in annos.
 Hæc precor æternus precibus det plura precantis,
 Multiplicetque suo mea vota favore Iehovah.

Johannes Sturmius
Cothenus.

XII. Vnde

Regò ne desim votivo carmine Sponso,
 Qui mihi sincera est iunctus amicitia.
 Conditor omnipotens, te, qui connubia
 Sanxisti, toto pectore & ore precor: (primus
 Sponsis hisce novis semper digneris adesse,
 Ducere ut innocuà tempora pace queant:
 Sacra columbarum mentes concordia nectat,
 Absint à dulci iurgia iniqua toro,
 Vobis una fides sit, sit mens una duobus,
 Vna salus, unum pectus, & unus amor,
 Vestra dolor nullus perturbet gaudia vestra
 Sit, precor, innumera prole beata domus.

Iohannes Maior VViteberg.
 N. P.

FINIS.

Jd 4206
80

ULB Halle

3

004 167 287

f
56

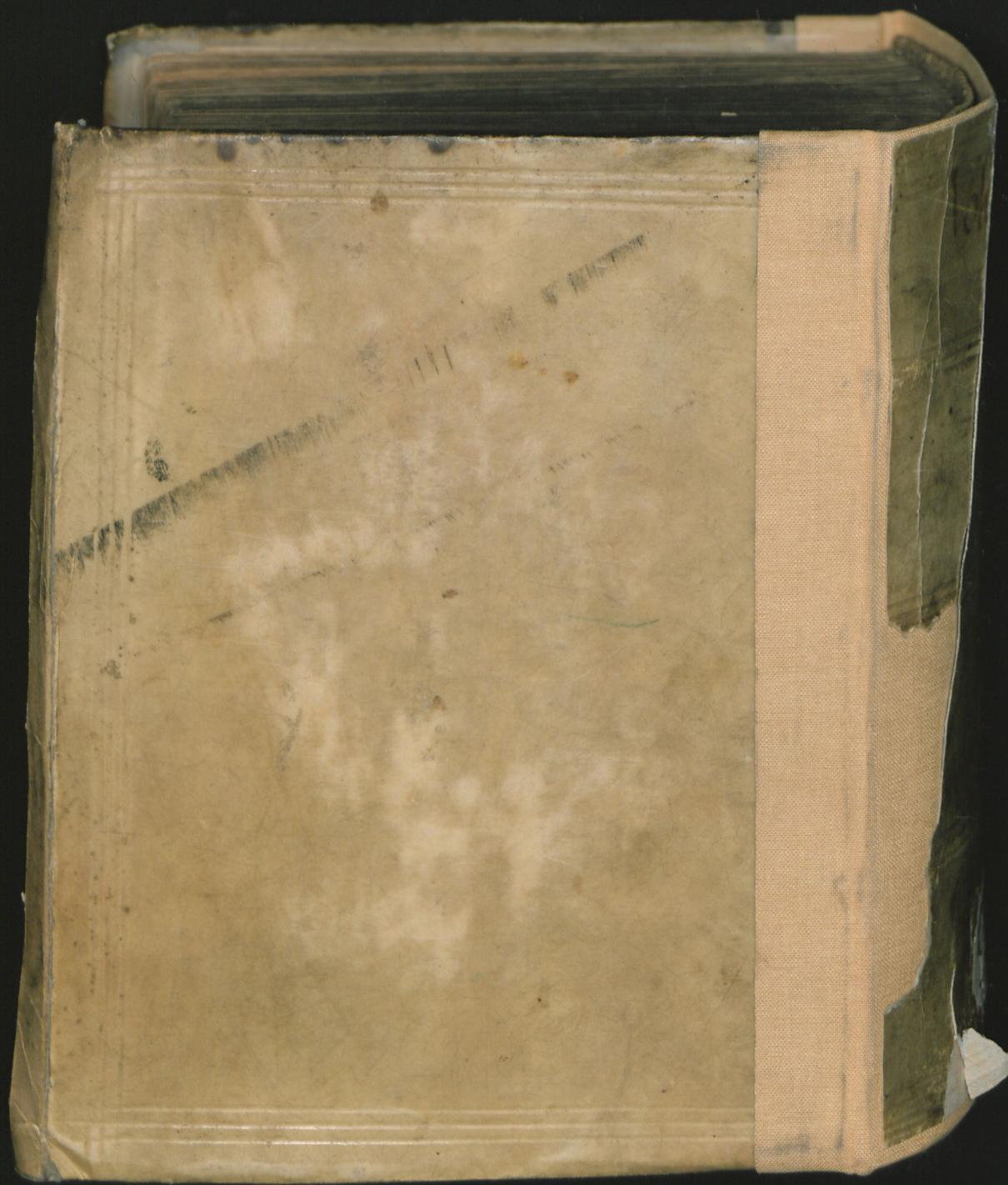
80
Stk. 18 u. 25 nicht in PICA,
da Hachr.

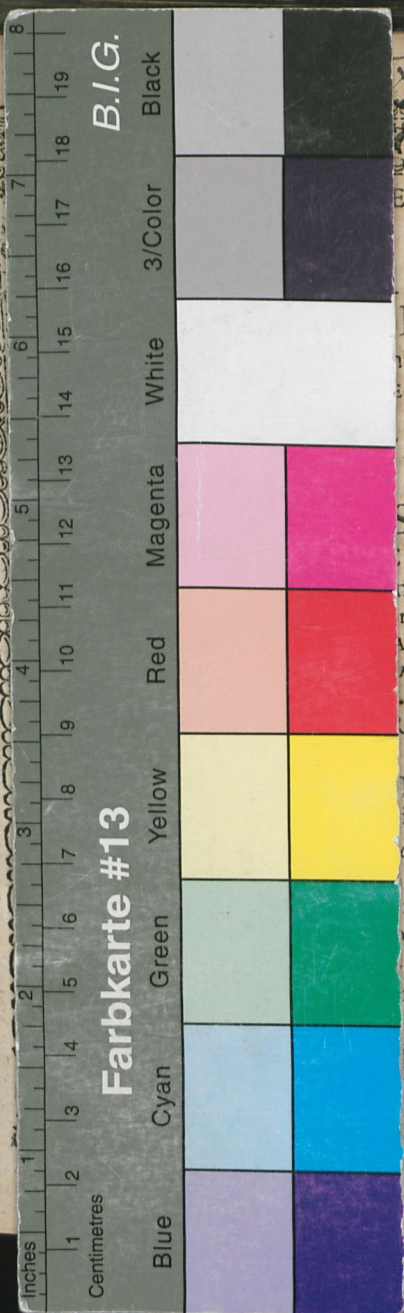
10-Bg
Jul. 01

24 VD 17

M

XXVI.

ES VOTIVÆ

APOL

RI,

mitate

EO MARCHICO

Excellentiß.

SCHOSSERO

ES P.P.

in Ordinis p. t. Decano

re venerabili

ATA

virtute præstantiß.

CIO Bernburgensi

TORPIO Serveſta,

inis,

Etobr.

n. M DC. XIX.

NTATÆ

, Commenfalibus.

oltzij exſcripta.

an 30

